

LAŇ

V mrazu bílé pláně
nastal konec příběhu
Vzhůru hledí ze sněhu
oči mrtvé laně

Prázdná doba denní,
příliš slabo k odporu
Ocel místo obzoru:
žádné nebe není

Vítr, keř, kraj cizí,
kdesi letí vran hejno,
všude chladné lhostejno
Stopy kopyt mizí

OŘEŠÁK

Orvaný ořešák v únoru,
solitér, co sílu ztrácí,
netečný k matnému obzoru,
jenž černí lemují ptáci

Zahnaný do koutů zahrady,
ve větvích kovová vata
V dekadách vše nechal za zády,
ted' zbývá sekyra kata

Je prázdná houpačka z provazů
Těch dětí, co mají vnuky!
Čistý sníh po ráně do vazů
tak blízko – na dosah ruky